

## Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.  
Félévre . . . 5 » — »  
Negyedévre . . . 2 » 50 »  
Egy hóra . . . — » 85 »  
Egyes szám ára 4 kr.

## Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.  
a kir. ítélőtábla épületével  
szemben.

hová az előfizetések és a  
lap szétküldésére vonatkozó  
fölszólalások intézendők.

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

## Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.  
a kir. tábla átellenében,  
hová a lap szellemi részét  
illető minden közlemény in-  
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

## Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

## Fehér holló.

Pécs, 1898. október 26.

Mikor *Lukács Gyula* a képviselőház tegnapi ülésén fölsorolta a kormány választási bűnlajstromát, hogy ezzel igazolja, miféle eszközökkel harácsolják össze azt a többséget, a melyre most mint a nemzet akaratának képviselőjére oly nagy önérzettel hivatkoznak, a többi között hivatkozott egy főszolgabíróra, akit a miniszterelnök maga elé idéztetett, hogy rábírija a kormánypárti jelölt mellett való korteskedésre, de a főszolgabíró kijelentette, hogy mint ellenzéki érzelmű ember, nemcsak hogy eleget nem tehet a kormányelnök kívánásának, de adott szavához képest maga is az ellenzékre fog szavazni.

Erre egy megjegyzés hangzott föl balfelől: »Fehér holló!»

Valóban, a mai züllött politikai viszonyok közt fehér holló számba megy az olyan köztisztviselő, aki meggyőződését a kenyérért föláldozni nem hajlandó s bátran szembe mer szállni a fölülről jövő törvénytelen presszióval. Mert ha ez oly nagy ritkaság számba nem menne, akkor Desseffy főszolgabíró esete nem állna oly elszigetelten, hisz köztudomású tény, hogy százakra megy az országban azoknak a közigazgatási főtisztviselőknek a száma, a kik választások idején kormánypárti kortestanyákat csinálnak hivatalaikból s teszik ezt nem meggyőződésből, hanem fölsőbb

intelemre, hogy előmenetelüket, vagy hibáik és gyengeségeik elnézését biztosítsák maguknak.

Arról, hogy a köztisztviselőnek hivatalos hatalmát egy politikai párt érdekében fölhasználnia még abban az esetben sem szabad, ha tiszta meggyőződésből vallja is annak a pártnak az elveit, nálunk már beszélni sem lehet, ha nem akarja az ember, hogy kinevessék naiv fölfogásáért. Annyira megmértelyezte már a politikai erkölcsstelenségnek fölülről terjesztett rendszere a politikai tisztességről való fogalmak tisztaságát, hogy már az „illik és nem illik“ közt sem tudnak különbséget tenni s ha a visszaélésekért szemrehányás éri őket, a gonosztevő cinizmusával csak azzal képesek válaszolni: „ti is úgy tenétek, ha a hatalom birtokában lennétek.“

Semmi sem bizonyítja közállapotaink züllöttségét, a politikai erkölcsök elfajulását jobban, mint a hatalom birtokosainak az a lelki vaksága, amely már el sem tudja képzelni, hogy valakinek hatalom legyen a kezében, a nélkül, hogy ezt politikai visszaélésekre ne használja föl.

Ennek a politikai színvakságnak szomorú igazolását szolgáltatotta a Desseffy-féle eset s a miniszterelnöknek ez ügyben tegnap tett nyilatkozata. Semmi okunk sincs kételkedni benne, hogy az a kapacitálás úgy folyt le, amint azt Desseffy főszolgabíró annak idején elmondta s a mint azt tegnap *Lukács Gyula* a Házban

reprodukálta. Nemcsak azért nem kételkedhetünk ebben, mert akik Desseffy-t ismerik, teljesen szavahihető embernek tudják őt, hanem igaznak kell tartanunk előadását azért is, mert az teljesen megfelel a Bánffy-féle rendszernek, a fönnforgó körülményeknek, sőt megerősítést nyert Bánffy nyilatkozatának egyes kifejezéseivel is.

Bánffy báró ugyan azt jelentette ki, hogy ő azt a főszolgabírót nem azért hivatatta föl magához, hogy adott szavának megváltoztatására bírja, hanem hogy tájékoztatást szerezzen tőle a választásokról. De hát van-e olyan naiv lélek Magyarországon, aki elhinné, hogy Bánffy báró egy kerület választási mozgalmairól más uton nem informáltathatná magát, mint annak a kerületnek ellenzéki érzelmű főtisztviselője útján? Hát mért nem idéztette magas színe elé a választások fő-főintézője az ország valamennyi főszolgabíráját, ha a választásokról tájékoztatással szolgálni a főszolgabíró hivatalos kötelessége? Azt csak nem fogja Bánffy báró elhitetni senkivel, hogy ő az összes választások közül épen csak a Desseffy kerületének a választása iránt érdeklődött, vagy csak erről nem volt képes tájékozódni másképp, mint a főszolgabíró személyes információja útján.

Kézenfekvő dolog tehát, hogy ő az ottani választás mozgalmairól nagyon is jól volt értesülve s épen azért citáltatta Desseffy-t személyes megjelenésre, hogy megfenyegesse a kezében tartott nagy ha-

## A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

## Becsület és szerelem.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Kedves Nagysád! Itt tekszik előttem ibolya illatos, divatos papírra irt levele. Sokszor elolvastam e finom, nőies vonású sorokat s mennél többször olvasom, annál jobban gondolkodóba ejt levele. Mikor először végigtutottam rajta, — megvallom őszintén — mosolyogtam. Azt hittem, hogy csak egy uralkodó asszony pillanatnyi szeszélye mosolyog elő a sorok közül. Aztán elolvastam újra és újra s úgy vettem észre, hogy érdemes gondolkozni sorai felett. Sőt végül kénytelen voltam megvallani, hogy nagyon is kényes kérdésre vár feleletet tőlem.

Azt kérde tőlem, vajjon egy asszony szerethet-e idegen férfit rajongó, erős szerelemmel s vajjon ez az asszony becsületes asszony-e?

Tőlem vár választ, mint olyantól — a mint írja, — ki ismeri az asszonyi sziveket, ismeri a szerelem mindenféle variációját.

Abban talán igaza van, hogy ismerem az asszonyokat, már amennyire őket ismerni lehet. De hogy kérdésre tudok-e kielégítő választ adni, — azt itéje meg saját maga.

Sokat gondolkodtam e tárgyról. Talál-

tam rá többféle választ. De nem akarok problematikus fejtegetésekbe bocsátkozni. Hát ha unalmas lennék s kegyed, bájos Nagysád unottan dobná félre levelemet s ostoba tökfiklonak tartana. Ezt pedig szeretném elkerülni. De másrészt nem akarnék adós maradni a felelettel. Hát megcsalom magát. Nem felelek egyenesen kérdésére. Hanem leírok önnek egy történetet. Egy szerelmes fiatal asszony rövid története. Nem tudom, meg fogja-e érteni belőle válaszómat, de legalább az a reményem meg van, hogy el fogja olvasni levelem, már csak azért is, mert asszonyról lesz benne szó, a ki szeret lelkének egész erejével, — tán úgy épen, mint ön, kedves Nagysád.

A szép, viruló Bojár Mártha egyedül ül a kerti lugásban. Acélkékes nagy szemeit csillogó nedves fátyol takarja, finom metszésű, piros ajkai idegesen rángatóznak, keble lázasan piheg. Meglátszik egész valóján, hogy valami bántja. Idegesen tépdesi a lugasba behajló orgonavirág fehér szirmait, majd egyszerre csak megindul a könyve s a szép leány odaborul az asztalra s zokogni kezd. Sokáig sirt. Aztán lassan felemeli könyvtől ázott arcát, végigsimítja fehér homlokát, mintha egy kínos, gyötrő gondolatot akarna kiűzni fejéből. Felkel s a kertbe lép. Szórakozottan megy előre a kavicsos uton s csak akkor tér magához, mikor a kastélyhoz ér s anyja szólítja meg:

— Mártha, hol voltál eddig? Tudod, hogy beszélmem kell veled, várom válaszodat.

A leány anyjára emelte nagy, melegfényű szemeit s valami lassu, szomoruan rezgő hangon válaszolt:

— Tudom anyám, hogy várod válaszómat. Ezen a feleleten járt a gondolatom, ez az egy szó gyötörte s gyöttri most is lelkemet és érzem, tudom, hogy nem vagyok képes kiejteni e szót. — Édes anyám, nem tudom szeretni Karsait; becsülöm, tisztelem, de szívem nem az övé, azt más tartja fogva.

Mártha anyja kissé izgatottan válaszolt leányának.

— Ugyan hagyj föl már ez ostoba sentimentalizmusoddal. Tudom, hogy fejedbe vetted, hogy azt a Bogdán fiut szereted és tán azt is hiszed, hogy az a gyerek viszonszeret. Ostobaság. Hisz feléd sem néz, még csak egy sornyi levelet sem irt, a mióta eltávozott, pedig tova-hamar már egy éve van távol. Verd ki fejedből e fiut s ne szalaszd el e kínálkozó szerencsét. Karsay gazdag, előkelő térfi. Szeret téged s boldoggá fog tenni.

A leány idegesen szólt közbe:

— De ha én nem szeretem!

— Majd meg fogod szeretni, ha felesége lesz. Aztán meg atyád is, én is szeretném, ha neje lennél. Öregék vagyunk már s szeretnők, ha sorsodat biztosítva láthatnók.

A leány egyideig gondolkodott. Aztán

## Pannónia szálloda

Budapest, VIII., Kerepesi-ut 7. szám.

Ezennel batorokodom 30 év óta fennálló és a legjobb hírnévnek örvendő szállodámat igen tisztelt vendégeim, barátaim és a nagyérdemű utazó közönség szíves emlékeztetébe idézni, mely a város közepén, közvetlen a nemzeti színház mellett, a villamos vasut mentén fekszik és mely az újabb kor igényeinek megfelelőleg a legnagyobb kényelemmel van berendezve, kizárólag villanyos világítással, villanyos személyfelhúzóval, olvasó- és társalgó-termeivel és fürdővel, minden megkívánható kényelmet nyújt.

Egyidejűleg van szerencsém ezennel tudomásul hozni, hogy az ezideig bérebe adva volt szálloda-éttermi és kávéház vezetését saját kezelésem alá vettem s azokat személyesen fogom vezetni, az összes helyiségeket a legdiszesebben és legcélszerűbben átalakítottam, úgy, hogy most már lakodalmak, társas ebédek, vacsorák és egyéb ünnepélyek megtartására kisebb és nagyobb legizlésebben berendezett és teljesen elkülönített helyiségek állanak rendelkezésre.

Valamint eddigelé főtörökvelem oda irányult, hogy igen tisztelt vendégeimet minden tekintetben tökéletesen kielégísem, úgy továbbra is mindent el fogok követni, hogy bármely kívánságnak tölem lehetőleg eleget tehessek.

Fentiekből kifolyólag batorokodom helyiségeimet becses figyelmébe ajánlani s minél gyakoribb látogatását kérve maradtam

kiváló tisztelettel  
**Glück Frigyes**  
a Pannónia-szálloda tulajdonosa.

## Figyelem!!!

### Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint **több évek óta fennálló Kazinczy-utcai cipész-üzletet november hó 1-én**

Ferenciek-utca 6-ik szám alá  
Sipőcz-gyógyszertár átellenében, helyezem át.

Batorokodom t. c. megrendelőimhez azon kéréssel fordulni, hogy további megrendeléseiket szíveskedjenek részemre fenntartani.

Miután ezen áthelyezéssel üzletem is megnagyobbitom, elvállalok mindennemű női, férfi, gyermek- és hibás lábához orthopédiai cipőket, valamint lovagló-, vadász- és dísz-csizmákat, melyeket mérték után gyorsan és pontosan készítek.

A nagyérdemű közönség kegyes pártfogását kérve maradtam teljes tisztelettel

**Bottlik Imre,**  
cipész.

— Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan készíttetnek. —

## Csak még november 1-ig.

Üzletem teljes felhagyása miatt, rak-táramban dusan felhalmozott, **diszesen kiállított és jó minőségű**

## bútoraimat

minden elfogadható áron eladom.

Különösen nagy választék, **ebédlő és hálószobák** berendezésére, **fényezett szekrények, ágyak stb.** a legjutányosabb árt.

Kérem az igen tisztelt bútor vásárlókat, hogy mielőtt szükségleteiket beszereznek, bútoraim szoliditása és olcsóságáról meggyőződést szerezni szíveskedjenek.

Teljes tisztelettel  
**Miszury József**  
bútor-asztalos  
Pécsett, Kossuth Lajos-utca 17 sz.

## Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

# 1.000,000 korona.

### Az összes 50,000 nyeremény

#### J E G Y Z É K E

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:

**1.000,000 korona**

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. b	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
5 . . .	30000
1 . . .	25000
7 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
31700 . . .	200

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

melyek hat huzásban sorsoltatnak ki.

Rendelőlevél levágandó.

**Török A. és Társa** uraknak Budapest.

Kérek részemre ..... I. osztlyu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ..... frt } utánvételezni kérem. } A nem tetsző törlendő.  
} postautalvánnyal küldöm. }

Pontos cím.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

**100,000** sorsjegyre **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

**egy millió korona.**

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyet a tervezett eredeti árban és pedig:

egy egész l-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6. — frt  
> fél » » » » 3. — »  
> negyed » » » » 1. 50 »  
> nyolczad » » » » —. 75 »

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

**f. é. november 5-ig**

hozzánk beküldeni.

## Török A. és TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.

## Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

## Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.  
Félévre . . . 5 » — »  
Negyedévre . . . 2 » 50 »  
Egy óra . . . — » 85 »  
Egyes szám ára 4 kr.

## Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.  
a kir. ítélőtábla épületével  
szemben.

hová az előfizetések és a  
lap szétküldésére vonatkozó  
fölszólalások intézendők.

## Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.  
a kir. tábla átellenében,  
hová a lap szellemi részét  
illető minden közlemény in-  
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

## Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

## Fehér holló.

Pécs, 1898. október 26.

Mikor Lukács Gyula a képviselőház tegnapi ülésén fölsorolta a kormány választási bűnlajstromát, hogy ezzel igazolja, miféle eszközökkel harácsolják össze azt a többséget, a melyre most mint a nemzet akaratának képviselőjére oly nagy önérettel hivatkoznak, a többi között hivatkozott egy főszolgabíróra, akit a miniszterelnök maga elé idéztetett, hogy rábirja a kormányparti jelölt mellett való korteskedésre, de a főszolgabíró kijelentette, hogy mint ellenzéki érzelmű ember, nemcsak hogy eleget nem tehet a kormányelnök kívánásának, de adott szavához képest maga is az ellenzékre fog szavazni.

Erre egy megjegyzés hangzott föl balfelől: »Fehér holló!»

Valóban, a mai züllött politikai viszonyok közt fehér holló számba megy az olyan köztisztviselő, aki meggyőződését a kenyérért föláldozni nem hajlandó s bátran szembe mer szállni a fölülről jövő törvénytelen presszióval. Mert ha ez oly nagy ritkaság számba nem menne, akkor Dessewffy főszolgabíró esete nem állna oly elszigetelten, hisz köztudomású tény, hogy százakra megy az országban azoknak a közigazgatási főtisztviselőknek a száma, a kik választások idején kormányparti kortestanyákat csinálnak hivatalaikból s teszik ezt nem meggyőződésből, hanem fölsőbb

intelemre, hogy előmenetelüket, vagy hibáik és gyengeségeik elnézését biztosítsák maguknak.

Arról, hogy a köztisztviselőnek hivatalos hatalmát egy politikai párt érdekében fölhasználnia még abban az esetben sem szabad, ha tiszta meggyőződésből vallja is annak a pártnak az elveit, nálunk már beszélni sem lehet, ha nem akarja az ember, hogy kinevessék naiv fölfogásáért. Annaira megmetyelyezte már a politikai erkölcsstelenségnek fölülről terjesztett rendszere a politikai tisztességről való fogalmak tisztaságát, hogy már az „illik és nem illik” közt sem tudnak különbséget tenni s ha a visszaélésekért szemrehányás éri őket, a gonosztevő cinizmusával csak azzal képesek válaszolni: „ti is úgy tennétek, ha a hatalom birtokában lennétek.”

Semmi sem bizonyítja közállapotaink züllöttségét, a politikai erkölcsök elfajulását jobban, mint a hatalom birtokosainak az a lelki vaksága, amely már el sem tudja képzelni, hogy valakinek hatalom legyen a kezében, a nélkül, hogy ezt politikai visszaélésekre ne használja föl.

Ennek a politikai színvakságnak szomorú igazolását szolgáltatotta a Dessewffy-féle eset s a miniszterelnöknek ez ügyben tegnap tett nyilatkozata. Semmi okunk sincs kételkedni benne, hogy az a kapacitálás úgy folyt le, amint azt Dessewffy főszolgabíró annak idején elmondta s a mint azt tegnap Lukács Gyula a Házban

reprodukálta. Nemcsak azért nem kételkedhetünk ebben, mert akik Dessewffyt ismerik, teljesen szavahihető embernek tudják őt, hanem igaznak kell tartanunk előadását azért is, mert az teljesen megfelel a Bánffy-féle rendszernek, a fönnforgó körülményeknek, sőt megerősítést nyert Bánffy nyilatkozatának egyes kifejezéseivel is.

Bánffy báró ugyan azt jelentette ki, hogy ő azt a főszolgabíró nem azért hivatatta föl magához, hogy adott szavának megváltoztatására bírja, hanem hogy tájékoztatást szerezzen tőle a választásokról. De hát van-e olyan naiv lélek Magyarországon, aki elhinné, hogy Bánffy báró egy kerület választási mozgalmairól más uton nem informáltathatná magát, mint annak a kerületnek ellenzéki érzelmű főtisztviselője útján? Hát mért nem idéztette magas színe elé a választások fő-főintézője az ország valamennyi főszolgabíráját, ha a választásokról tájékoztatással szolgálni a főszolgabíró hivatalos kötelessége? Azt csak nem fogja Bánffy báró elhitetni senkivel, hogy ő az összes választások közül éppen csak a Dessewffy kerületének a választása iránt érdeklődött, vagy csak erről nem volt képes tájékozódni másképp, mint a főszolgabíró személyes információja útján.

Kézenfekvő dolog tehát, hogy ő az ottani választás mozgalmairól nagyon is jól volt értesülve s éppen azért citáltatta Dessewffyt személyes megjelenésre, hogy megfenyegesse a kezében tartott nagy ha-

## A „Pécsi Figyelő” tárcája.

## Becsület és szerelem.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Kedves Nagysád! Itt fekszik előttem ibolya illatos, divatos papírra irt levele. Sokszor elolvastam e finom, nőies vonású sorokat s mennél többször olvasom, annál jobban gondolkodóba ejt levele. Mikor először végigtutottam rajta, — megvallom őszintén — mosolyogtam. Azt hittem, hogy csak egy uralkodó asszony pillanatnyi szeszélye mosolyog elő a sorok közül. Aztán elolvastam újra és újra s úgy vettem észre, hogy érdemes gondolkodni sorai felett. Sőt végül kénytelen voltam megvallani, hogy nagyon is kényes kérdésre vár feleletet tőlem.

Azt kérde tőlem, vajjon egy asszony szerethet-e idegen férfit rajongó, erős szerelemmel s vajjon ez az asszony becsületes asszony-e?

Tőlem vár választ, mint olyantól — a mint írja, — ki ismeri az asszonyi sziveket, ismeri a szerelem mindenféle variációját.

Abban talán igaza van, hogy ismerem az asszonyokat, már amennyire őket ismerni lehet. De hogy kérdésére tudok-e kielégítő választ adni, — azt ítélje meg saját maga.

Sokat gondolkodtam e tárgyról. Talál-

tam rá többféle választ. De nem akarok problematikussá fejtegetésekbe bocsátkozni. Hátha unalmas lennék s kegyed, bájos Nagysád unottan dobná félre levelemet s ostoba tökfilkónak tartana. Ezt pedig szeretném elkerülni. De másrészt nem akarnék adós maradni a felelettel. Hát megcsalom magát. Nem felelek egyenesen kérdésére. Hanem leírok önnek egy történetet. Egy szerelmes fiatal asszony rövid históriája az egész. Nem tudom, meg fogja-e érteni belőle válaszomat, de legalább az a reményem meg van, hogy el fogja olvasni levelem, már csak azért is, mert asszonyról lesz benne szó, a ki szeret lelkének egész erejével, — tán úgy éppen, mint ön, kedves Nagysád.

\* \* \*

A szép, viruló Bojár Mártha egyedül ül a kerti lugasban. Acélkékes nagy szemeit csillogó nedves fátyol takarja, finom metszésű, piros ajkai idegesen rángatóznak, keble lázasan piheg. Meglátszik egész valóján, hogy valami bántja. Idegesen tépdési a lugasba behajló orgonavirág fehér szirmait, majd egyszerre csak megindul a könyve s a szép leány odaborul az asztalra s zokogni kezd. Sokaig sirt. Aztán lassan felemeli könyvétől ázott arcát, végigsimítja fehér homlokát, mintha egy kinos, gyötrő gondolatot akarna kiűzni fejéből. Felkel s a kertbe lép. Szórakozottan megy előre a kavicsos uton s csak akkor tér magához, mikor a kastélyhoz ér s anyja szólítja meg:

— Mártha, hol voltál eddig? Tudod, hogy beszélne kell veled, várom válaszodat.

A leány anyjára emelte nagy, melegfényű szemeit s valami lassu, szomoruan rezgő hangon válaszolt:

— Tudom anyám, hogy várod válaszómat. Ezen a teleten járt a gondolatom, ez az egy szó gyötörte s gyöttri most is lelkemet és érzem, tudom, hogy nem vagyok képes kiejteni e szót. — Édes anyám, nem tudom szeretni Karsait; becsülöm, tisztelem, de szívem nem az övé, azt más tartja fogva.

Mártha anyja kissé izgatottan válaszolt leányának.

— Ugyan hagyj föl már ez ostoba szentimentalizmusoddal. Tudom, hogy fejedbe vetted, hogy azt a Bogdán fiut szereted és tán azt is hiszed, hogy az a gyerek viszonszeret. Ostobaság. Hisz feléd sem néz, még csak egy sornyi levelet sem irt, a mióta eltávozott, pedig tova-hamar már egy éve van távol. Verd ki fejedből e fiut s ne szalaszd el e kínálkozó szerencsét. Karsay gazdag, előkelő lérfi. Szeret téged s boldoggá fog tenni.

A leány idegesen szólt közbe:

— De ha én nem szeretem!

— Majd meg fogod szeretni, ha felesége lesz. Aztán meg atyád is, én is szeretném, ha neje lennél. Öregek vagyunk már s szeretnők, ha sorsodat biztosítva láthatnók.

A leány egyideig gondolkodott. Aztán

talommal s ezzel szöszegésre és a kormány jelöltje mellett való korteskedésre rábirja.

Mert mit jelenthet egyebet Bánffy tegnapi nyilatkozatának az a kifejezése: »A főszolgabíró megmondta, hogy nem állhat szolgálatomra.« Ilyen nyilatkozatot a főszolgabíró csak akkor tehetett, ha Bánffy tőle szolgálatot követelt s nem egyszerű téjékoztatást a választásról. Hogy pedig azok a szolgálatok, a melyeket választási alkalomból Bánffy báró a köztisztviselőktől követelni szokott, milyen természetűek, azt nemcsak az ország összes tisztviselői, hanem az összes választók is igen bölcsen tudják s az ellenzéki választók elég keservesen tapasztalták.

Nos hát mit szólunk arról az emberről, a ki az ország miniszterelnöki székből nem áll olyan kijelentéseket tenni, a melynek komoly voltában senki sem hisz, még pedig joggal, mert azok valóságát nemcsak az ellenzékéről cáfolják meg nyomban, hanem a melyeket a köztudomásu tények, sőt a saját szavai is valótlannak bizonyítanak?

És még az ilyen eszközök segélyével összetoborozott többség merészkedik szemére lobbantani az ellenzéknek, hogy nem őszinte; ez az ország nyakára tolt szolgálhad kiabál a parlamenti alkotmány sérelméről, mikor a kenyéradó gazdája után való vak rohanásában az ellenzék föltartóztatni akarja.

Azt mondják, a parlamentáris kormányforma alapja, hogy abban a többség akarata érvényesüljön, többség alatt természetesen mindig a parlament tagjainak többségét értvén. Nos hát a Bánffy-féle kormányrendszer megtanította rá a világot, hogy ez milyen óriási hazugság. A parlamentárizmus alapja, hogy a parlamentben a nemzetnek szabadon választott képviselői üljenek, mert csak ezeket illetheti meg a jog az egész nemzet nevében cselekedhetni.

A hol a többség nem a nemzet szabad akaratának kifolyása, hanem a hatalom

birtokosainak vesztegetéssel, fenyegetéssel és erőszakkal összetoborozott uszályhordozóiból áll, ott a parlamenti kormányforma alapjaiban van meghamisítva s illuzoriussá van téve a parlamenti felelősség elve, mert itt nem a kormány érzi magát felelősnek az általa teremtett többséggel szemben, hanem a többség tartja kötelességének térdefejet hajtani hatalmának kuforrása: a kormány előtt.

Majd hogyha nem a Desseffy-féle önérzetes emberek lesznek a fehér hollók, hanem a hatalom előtt csuszómászók; ha nem a korteskedni nem akaró köztisztviselőknél kell féltetniük a kenyerüket, hanem a kortestanyákat tartóknak; ha nem a csábitásnak ellentállók lesznek kitéve a hatalom üldözésének, hanem a csábitók és a vesztegetők: akkor tessék teljes önérzettel reklamálni a többség jogait; addig pedig ne beszéljünk parlamentárizmusról, mert ehhez nem elég a hatalom, hanem szükséges, hogy az tiszta forrásból is fakadjon.

## H i r e k.

Pécs, 1898. okt. 26.

### Jön a rém.

A klinikán berug a szolga,  
Mánap szegény kórházba mén.  
A szolga meghal . . . s itt van ujra  
A rettegett, zord arcu rém . . .  
S jár a halál a néma utcán,  
És itt is, ott is bekopog,  
Palástja lebben lusta lomhán,  
Es léssen áldozatja sok.

És meghalunk . . . Első a szolga,  
Az asszisztens utána jó;  
Aztán egymásutánba', sorba'  
Gazdag, szegény és férfi, nő;  
Majd én jövök a sorba épen,  
Az utcabéli nép mögött,  
Lelépek a hatlábnyi résen,  
És alszom ott a méz között.

Csak alszom, alszom elfeledve,  
Hogy él tovább a nagy világ;  
Rigófüty nem hat a fülembé,  
Nem izgat már a gyöngyvirág.

Nem csókolok több leányjakt,  
Több leányjakt nem éri szám;  
Több illatos, lágy, szőke hajzat  
Szerelmesen nem hull reám.

Rigók, füttyülhettek miattam,  
Hozzám nem jó el már a hang;  
A szív, az egykor nyughatatlan,  
Nyugton pihen már ott alatt.  
Uj szolgálja jó, s a szörnyű bajról  
Említés sem lesz egykoron . . .  
Én ott alatt a szőke hajról,  
A szőke hajról álmodom.

**A bafi.**

**Napirend 1898. október hó 27-én.**

Naptár: csütörtök, okt. 27. — Róm. kath.: Szabina. — Prot.: Szabina. — Görög-kel.: (okt. 15.) Lucián. — Zsidó: March. 11. — Nap két 6 óra 22 perckor; nyugszik 4 óra 33 perckor. — Hold két 3 óra 14 perckor délután; nyugszik 3 óra 25 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, enyhe idő várható jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: »Trapezunti hercegnő«, operett.

— (A Pécsi zenekedvelők egyesülete) folyó hó 29-én (szombaton) a nőegylet helyiségében kamarai hangverseny rendez a következő műsorral: 1. D-mol vonós-négyes Bazzinitől, előadják: *Oszvald Ferenc*, *Giradi József*, *Hoff Richard* és *Niedermeyer János*. 2. Románc »Ilka« operából, *Doplertől*; *Tavaszi dal*, »Lass mich dein Auge küssen« *Feilitztől*, éneklő özvegy *Thaller Gusztávné* urhölgy, a kit zongorán kísér *Preusz Adolf*. 3. Introduction és andante *Lübeck J. H.*-től, gordonkán előadja *Niedermeyer János*, zongorán kíséri *Hoff Richard*. 4. Nagy fantazia »Lohengrin«-ből, *Wagner R.*-től, Nagy vonós-zenekar, fuvola, zongora (*Szántó Etelka* kisasszony) és harmoniumon (*Preus Adolf*). Kezdeté 8 órakor. Belépti-díj nemtagoknak 50 kr.; tagoknak díjmentes.

— (Parforce-vadászatok Pécsen) A pécsi 8-ik honvédbuszárezred tisztikara az őszi idény alatt, a fagy beálltáig, minden kedden és pénteken kopófalával parforce-vadászatokat tart a Pécs körüli sikon.

mintha eszébe jutott volna valami, határozott hangon szólt anyjának:

— Jól van anyám! Nem fogom elutasítani Karsait, csak előbb beszélni óhajtanék vele négyszem között.

Bojárné mosolygott s aztán egyedül hagyta leányát.

Mártha egyideig anyja után nézett s aztán megfordult, hogy visszatérjen a lugasba, kedvenc helyére. De aztán újra megállt, mert a fordulónál feltűnt Karsay férfias alakja.

Mártha érezte, hogy egész valójá megremeg s pir futja be arcát. De aztán megindult a férfi elé. Barátságosan köszöntötte s valami szokatlan izgatott, kissé remegő hangon szólt hozzá:

— Mondja Karsay, szeret maga engem?

A fiatal férfit meglepte e kérdés. De mikor oda pillantott a leány halaványan piros arcára, mikor tekintetével belemélyedt a leány nagy, beszédes szeméibe, nem gondolkozott tovább, hanem csak átölelte a leányt s úgy susogott neki szerelméről.

Mártha kibontakozott az ölelő karokból. Egyideig maga elé bámult s aztán erős, nagyon is nyugodt hangon szólt a férfinak:

— Jól esik nekem szerelme. Hisz tán egy életre oldala mellé leszek kötve. Tudom, hogy szüleimtől megkérte kezemet s ők szívesen látnának a maga oldala mellett. Őszintén szólva, én is szívesen leszek a maga felesége,

mert tudom, hogy becsületes, nemes jellemű férfi. És épen ezért, mert ilyennek ismerem, nem akarom megcsalni. Mielőtt nejevé tenne, tartozom magának egy vallomással, nehogy később kelljen megbánnia, hogy nejevé tett.

Karsai meglepetve nézett a leányra, ki nyugodtan kiállta a tekintetet.

Ne féljen, semmit sem fog hallani, ami talán méltatlanná tenne szerelmére. De őszinte akarok lenni. Akarom, hogy tudja maga is, mi eddig az én titkom volt.

Egy pillanatra elhallgatott a leány. Tán megbánta már, a mit mondani akart. De ez csak egy percig tartott s aztán kissé fáradt hangon, de mégis nyugodtan folytatta:

— Tudja meg hát, hogy én magát nem szeretem azzal a szerelemmel, a melylyel kell, hogy a nő férjét szeresse.

— Mártha, ne kinozzon! — kiáltott föl Karsai izgatottan.

— Nem akarom kinezni. Előre is bocsánatot kérek, ha talán fájdalmat okoznék önnek. — De így van. Szívem, szerelmem másé. Ha akarja, én neje leszek önnek. Hisz hány házasság van, a hol egyik részről hiányzik a szerelem, de megjő később. Ha tehát érzi magában, hogy képes lesz megnyerni szerelmemet, képes lesz velem elfeledtetni azt a másikat, ám tegyen nejevé. Én ígérem, hogy becsületes, hű felesége leszek. Soha egy pillanatra sem fogom elfeledni, mivel tartozom

nevének. Tán lesz idő, mikor szeretni is fogom igaz, odaadó szerelemmel. És — őszintén mondhatom — akkor boldog leszek . . .

Itt újra elhallgatott a leány. A férfi is szótlanul ment mellette. Majd Karsai hosszabban pihentette tekintetét a leány arcán. S amint látta azt a szende, ártatlan arcot, úgy érezte, hogy nem tud lemondani e leányról, szereti nagyon, tán most még jobban, mint előbb. Arról meg biztos volt, hogy e leány, ha nejevé leend, nem fogja megcsalni. Hisz, ha ezt akarta volna, nem lett volna oly őszinte hozzá, nem figyelmeztette volna szerelmére. Egy ideig küzdött magával a férfi, de aztán megfogta a leány kezét s úgy beszélt hozzá.

— Köszönöm Mártha az őszinteségét. Nem haragszom érte. Jól esik, hogy bizalommal van irántam. Én is őszinte leszek.

— Szeretem magát és szerelmem oly erős, hogy képesnek tartom magam a küzdelemre azzal a másikkal. Ha beleegyezik, örömmel fogom nőmnek nevezni s minden erőmből rajta leszek, hogy feledtessem magával azt a másikat, kit szeret. S boldog leszek, ha majd eljő a nap, mikor először fogom hallani, hogy szeret.

Könyvek csillogtak a leány szemében. Valami homályos sejtelem támadt lelkében, hogy ő tudná szeretni ezt az embert. És úgy érezte, hogy valami jóleső, édes melegség szállja meg egész valóját, mikor Karsai magához ölelte s

A vadászatok igen érdekeseznek ígérkeznek, mivel a tisztikar vendégeket is hírs résztvesznek a vadászatokon több idegen ezredbeli tiszték is.

— **(Hirtelen halál.)** Compó György, a kaposvári kir. törvényszék telekkönyvi iktatója, a múlt pénteken szívszélhűdés következtében hirtelen meghalt. A baj hivatalában érte, honnan eszméletlen állapotban szállították haza, hol rövid idő alatt kiszenvedett. Compó kedvelt ember volt, kit barátai férfikorában is csak Gyuricának szólítottak kedveskedésből. Vendégszerető ember, jó barát volt, ki barátait gyakran gyűjtötte össze vig murikra. Mint szorgalmas és jellemes hivatalnokot mindenki becsülte, azért a halála általános részvétet keltett. Temetése szombaton volt.

— **(Adomány.)** A pécsi Jótékony Nőegylet népkonyhája javára a Petőfi-asztaltársaság öt forintot küldött be lapunk szerkesztőségébe, mely összeget illetőségi helyére juttattunk.

— **(Talált óra.)** Tegnap este a belvárosban egy arany óra találtatott. Igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átveheti.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Ma délelőtt tartották a vármegyeházán az idei második katonai felülvizsgálatot. A felülvizsgálati bizottság elnöke Sey László kir. tanácsos volt. A közös hadsereg részéről *Albach*, a honvédség részéről *Zurna* tábornokok jelentek meg két katonai törzsorvos kíséretében. A megye részéről *Mendl* Lajos dr. vármegyei főorvos vett részt a bizottságban. Felülvizsgálatra összesen tizenöt ember jelentkezett. Alkalmatlannak tizen találtattak, míg ötöt kevésbé alkalmasnak nyilvánított a bizottság. A kevésbé alkalmasak, mint póttartalékosok fognak hadkötelezettségüknek eleget tenni. Valamennyi jelentkezett betegség miatt került a felülvizsgáló bizottság elé, mely betegségeket már tényleges katonai szolgálati idejük alatt kapták.

megcsókolta. Mintegy akaratlanul is viszonzotta a csókot, aztán meg belenézett a férfi szemébe s mintegy suttogva szólt hozzá:

— És megígéri, hogy nem fog soha szemrehányást tenni, ha látni fogja rajtam, hogy lelkem messze száll magától — s tán egy idegen férfi emlékének időz, annak szerelméről ábrándozik?

Karsai egy pillanatig habozott, de aztán válaszolt az ő szokott férfias, nyílt modorával.

— Igérem Mártha. És ígéretemet meg fogom tartani addig, a míg szerelme tiszta, becsületes szerelem marad.

— Az fog maradni — válaszolt határozottan a leány.

Szegény leány, akkor még nem sejtette, hogy milyen kényes dolog az a becsület. Hogy sokszor elég egy gondolat, egy pillanat, hogy ránk ragadjon a piszok, hogy nevensenek, kacagjanak fölöttünk, tán meg is vessenek, — pedig még csak gondolatban sem léptük át határát a becsületnek.

Amit most nem sejtett, meg kellett tudnia később, akkor, mikor ez a tudás egy egész életet tett tönkre.

\* \* \*

Mártha neje lett Karsainak. És éltek együtt nyugodtan, csendesen. A férfi egész erejéből azon volt, hogy megnyerje neje szerelmét s boldog volt, ha nejét mosolyogni, jókedvűnek látta. Azt hitte, hogy már kezd feledni.

— **(Tiszti szemle.)** A véderőtörvény értelmében évenként megtartatni szokott tiszti főszemlét az idén november 4-én tartják meg. E szemlére minden tartalékos tiszt köteles a hadkiegészítő parancsnokság előtt megjelenni.

— **(Névmagyarosítás.)** Hanc Sámuel m. á. v. mezonyvezető kaposvári lakos, valamint kiskoru gyermekei Emma, Lujza, Olga, Sámuel és Irma vezetéknevének *Halmira* kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedettetett.

— **(Az erdőőri szakvizsga eredménye.)** Mint annak idején megírtuk, az erdőőri szakvizsgák f. hó 18-án vették kezdetüket. Az írásbeli vizsga október hó 19-ig tartott, míg a szóbeli tegnap estig, tehát körülbelül egy hétig tartott. A harmincöt jelentkezett közül: kitűnően 1 vizsgázott, jól 8, elégségesen 19-en. Végleg megbuktak heten. A kitűnő eredménnyel vizsgázott az erdőőri szaktanfolyam hallgatója volt. A tömegesebb jelentkezést az okozta, hogy a most tartott szakvizsgára mindazon erdőőröket, kik eddig nem tettek szakvizsgát, azonban erdőőri minőségben uradalmakon szolgáltak, a szakvizsga letételére állásuk elvesztésének terhe alatt kötelezték. Így történt, hogy a jelentkezettek közt két öszfejú, hatvan-hatvankét éves ember is volt, kikkel szemben a bizottság természetesen enyhébben járt el. A vizsgák folyamán *Halász* Géza kir. erdőfelügyelő hivatalos ügyben Pécsről elutazni kénytelenítettén, az elnöki tisztet *Seh* Jenő vármegyei főerdész töltötte be, kinek helyét a bizottságban *Kolozsváry* Andor mántai uradalmi főerdész, bizottsági póttag foglalta el. A vizsga eredményét azonban az időközben hazatért *Halász* Géza vizsgabizottsági elnök hirdette ki.

— **(Eltűnt adópénzek.)** *Göndör* Mihály sellyei községi bíró, tegnapelőtt este bejött Pécsre, hogy itt az adóhivatalban befizeti a befolyt községi adót, összesen 1070 forintot. A pénzt otthon gondosan megolvasta, s a ropogós bankókat papirosba csomagolván, betette az adókönyvbe és azzal együtt a kabátja belső zsebébe rejtette. Vele

Pedig nem így volt. Mártha hűen megőrizte első szerelmét s sokszor ott feledte lelkét annál az embernél, kit először tanult meg szeretni. Észrevette ezt Karsai is. Fájt neki ezt látni, de nem szólt nejkének erről soha.

Tán minden jó lett volna, tán idővel Mártha is megszerette volna derék, jellemes férjét, ha egy perc szeszélye romba nem döntött volna mindent.

Karsai nem volt otthon. Mártha egyedülült boudoirjában s gondolata tán újra ott időzött annál a másíknál. Összehasonlította férjével s mintha úgy érezte volna, hogy már nem dobog oly hevesen szíve, mikor első szerelmére gondol. Valami nyugodt, boldog érzés szállta meg erre a gondolatra. Hisz úgy szerette volna, ha lelke egész erejével tudná szeretni Karsait.

Ajtónyílás zavarta fel merengéséből. Mártha odapillantott s aztán sikolyva dőlt hátra a pamlagon. Bogdán volt a belépő, ki midőn megpillantotta Mártát s hallotta a sikolyt, odarohant az asszonyhoz, letérdelt előtte s szenvedélyes hangon szólt hozzá.

— Itt vagyok újra. Eljöttem, hogy számon kérjem téled szerelmedet, melyet enyémnek mondtál. Küzdöttem, fáradtam, hogy majdan enyémnek mondhasalak. És te hűtlen lettél hozzám, elfeledtél, másnak adtad a szíved . . . s nem gondoltál arra, hogy engem boldogtalanná tész egy egész életre . . .

És az erős, hatalmas férfi sirni, zokogni

jött az iváni községi bíró is, ki szintén adópénzeket hozott. Megérkezvén, a »Vadászkürt«-be, megszokott szállásukra siettek, hogy ott aludjanak. Előbb egy rövid órácskát elborozgattak e kocsmában, majd bementek szobájukba, a hol csak ők ketten feküdtek. A szoba ajtaját belülről bezárták, s bár az ablakon vasrácszat van, azért mindketten a fejük alá tették a papirba kötött pénzt az adókönyvvel együtt. Reggel felkelvén, előbb az iváni bíró ment ki az udvarra, egy kis reggeli friss levegőre, majd *Göndör* Mihály, a ki a pénzt ott hagyta az ágyban, mert hiszen bent volt már akkor a szobában a bírótársa. Mikor *Göndör* egy rövid negyedóra után a szobába visszament, az iváni bíró épen az adópénzeket olvasta. Neki is eszébe jutott, hogy elővegye a pénzt. Elő is vette, ki is akarta bontani a papiros csomagot, mikor a tapintásáról észrevette, hogy a csomag — üres. Mintha fejbe ütötték volna, megtántorodott és csak ennyit tudott rémületében szólni:

— Jaj nekem! Jaj nekem!

Társa meglepetve kérdezte:

— No mi az? mi baj van?

— Elveszett a pénz! Felelt ő.

— Elveszett? Dehogy vesztet, hiszen még ki sem nyitotta kelmed a papirost!

— De elveszett! Érzem, hogy üres és látom, hogy nincs úgy összekötve, a hogy én otthon összekötöttem.

Felelt *Göndör* Mihály és csakugyan nem volt a papirosban semmi, mikor felbontotta. A szegény ember fejétvesztve, nem tudta, mit csináljon. Társa azzal vigasztalta, hogy hátha otthon felejtette a pénzt? Vagy ha már elvesztette, akkor már az este el kellett vesztenie. S végül azt mondta, hogy menjen haza és otthon keresse, hiszen itt senki el nem lophatta tőle. A bíró tegnap haza is ment s jelentette az esetet a községi jegyzőnek, a kivel együtt keresték otthon a pénzt, de hiába. Ma reggel aztán bejött *Göndör* Mihály a rendőrségre — a községi jegyző tanácsára — a feleségével együtt és itt elmondta az esetet. A rendőrségen erre *Selényi* Antal rendőrbiztost bizta meg a főkapitány a vizsgálat megajtásával, mely hogy milyen eredménnyel fog járni, azt a legközelebbi idő meg fogja már mutatni. *Göndör* Mihály már hat éve, hogy bíró Sellyén, ott köztisztvisletben áll, öttagú családjá van s bár nagy vagyonnal nem rendelkezik, munkája után eléggé jómódban él családjával együtt. Szomorú volna azonban,

kezdet. Az asszony sápadtan, remegve hallgatta a szenvedélyes szavakat s úgy szeretett volna odaborulni a zokogó férfi széles mellére s úgy mondani el neki, hogy szereti most is igaz, hűséges szerelemmel. De aztán meg eszébe jutott férje. És mikor erre gondolt, felállt s lassu, vontatott hangon szólt az előtte térdelő férfihoz.

— Uram . . . Elemér . . . hagyjon el . . . én asszony vagyok. Ne keresse az okot, mért lettem az. Távozzék innét, ne is jöjjön többet. Én őrizni fogom emléké . . .

Többet nem tudott szólni. Torka elszorult s könyek boriták el szeméit. Bogdán felállt. Kiérezte az asszony szavából annak egész lelkét. De nem akart visszaélni az asszony gyöngeségével.

— Jól van Mártha, megyek. Nem is jövök többet. Tudom, mivel tartozom szerelmünknek. Mert hiába tagadná, hogy szeret, kiérezem minden szavából. — De nem tudnám elviselni, hogy miattam becstelen legyen. Maradjon becsületes asszony és szeressen engem, ha távol leszek is.

Aztán hosszan, epedve nézett az asszonyra s szenvedélyes, elfojtott hangon susogott:

— Elmegyek . . . de bucsuzóul engedje, hogy megcsókoljam azt az arcot, melyet itt hordok szívemben . . .

Mártha nem szólt. Csak odahajította fejét a férfi arcához, hogy az megcsókolhassa

ha kis vagyonkaja most áldozatul esnek a szerencsétlenségnek. Az iváni bíró, kivel együtt velt szállva, hozzá képest gazdag ember, kinek nagy vagyona van s a ki már régebb idő óta viseli a falu közbizalmából a bírói tisztet.

— **(Az Akadémia közlönye a régészeti kiállításról.)** Az »Archaeologiai Értesítő«, melyet a Magyar Tudományos Akadémia megbízásából Hampel Józset, a tudós régész szerkeszt, folyó hó 15-én megjelent füzetében a következőket írja Juhász László ügyvéd régészeti kiállításáról: »Szeptember hó 15-ike óta Juhász László baranyamegyei régiség gyűjteménye közszemlére van kitéve. E gyűjteményt a gyűjtő évek hosszú során át sok fáradsággal hozta össze és most Pécs városának, valamint Baranyamegyének módot nyújt arra, hogy esetleg nyilvános muzeum megalapítására értékesítse. Kétségtelen, hogy a gyűjtemény alkalmas volna arra, hogy ily muzeum első magja legyen és ezért reméljük, hogy mindazon tényező, a kinek ez ügyben szava van, meg fog egyezni abban, hogy a gyűjtemény köztulajdonná váljék s együtt maradjon.«

— **(Meg akarta fojtani.)** Réz Mihály, Xavér-utcai lakos, korán reggel munkára indult tizennégy éves fiával. A mint az utcájuk végére értek, elébük ugrott egy Gergelys Ferenc nevű kőmives inas, a ki minden szó nélkül a fiura vetette magát és fojtogatni kezdte. A megrémült apa csak nagy nehezen bírta kivenni a támadó kezéből a fiut, aki félig alétan esett össze a földön. A támadó inast, aki több évvel idősebb a fiunál, feljelentették a rendőrségnél. Hogy mi vitte az orvtámadásra s miért akarta a fiut megfojtani, azt majd a vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Méh-tolvajok.)** Kovács Sándor, sepei lakosnak szépen berendezett méhese van a kertjében, melyet lakat alá szokott tenni éjszakára. De hát a betörők ellen a lakat mit sem használ, a mint ez már sok esetben és most is bebizonyosodott. Ugyanis egyik holdvilágos éjszaka tolvajok látogatták meg a méh... utójára. És ez a csók tönkretett egyszerre három életet.

Ezt a csókot látta Karsai is, ki ekkor lépett be neje szobájába. Egész valója megrendült. Viharos érzelmek járták át lelkét, de uralkodott magán. Kissé remegő hangon, de mégis eléggé nyugodtan szólt:

— Távozzanak e házból. Azt el tudtam tűrni, hogy mást szeressen, — de azt nem fogom elviselni, hogy az én feleségem más szeretője legyen.

Mártha felsikoltott s kitámolygott a szobából. Érezte, tudta, hogy vége reá nézve mindennek. Férjéhez hiába könyörögne, hiába bizonyítgatná ártatlanságát, — hisz maga vallotta be szerelmét. — Azé sem lehet, kit szeret. Lelke nem tudná elviselni azt a gondolatot, hogy megerősítse férje gyanuját azzal, hogy neje legyen annak az embernek, kit szeret s ki ép oly becsületes lélek volt, mint ő.

Igy hát élt egyedül, elteledve, öröm nélkül s tán akadt olyan is, ki mosolyogva szánakozott a megtévedt, hűtlen asszony felett.

\* \* \*  
Ime a válaszom, kedves Nagysád, a feltett kérdésre. Tán kiolvasta e sorokból, a mit megakart tudni. Tán kissé nagyon is sötétnek, borongósnak találja a választ. De így van ez. A ki igazán szeret, az a szerelem csak becsületes lehet, de — sajnos — nem mindig látszik annak. És az emberek oly hamar tudnak itélni. — Isten önnel! Öszinte szívvel üdvözlő  
**Deér.**

hest a közelmúlt időben és feltörvén a belakatolt ajtót, egy kas méhet elloptak. A gazda csak másnap vette észre a kárt, a mikor a tolvajok már messze jártak. Most keresik őket.

— **(Sok az elmebajos.)** A városi kózkórháznak elmeógyógyintézzel kibővítése ügyében mióta lentjárt Pécsen Niedermann Gyula, közegészségügyi tanácsos, azóta hallgat a krónika a kibővítésről. Pedig a kórház megfigyelő osztálya tele van betegekkel; sok az elmebajos s új beteget nem vehetnek fel a kórházba. Így történt ez most is, a mikor egy szegény elmebajos embert, Veszeli Józsefet, kellett volna a kórházba felvenni. Nem vehették fel a miatt, hogy a megfigyelő osztály tele van s így Veszelit Budapestre kellett szállítani a Lipóttmezőre, a mi a hatóság intézkedése folytán meg is történt.

— **(A baja-báttaszéki Dunahíd.)** Közel három évtizede vajudik a baja-báttaszéki áthidalás kérdése. A magyar kereskedelmiügyi miniszterek mindegyike 1870-től a mai napig, sorban belátták a Közép-Dunának Baja-Báttaszéknél való áthidalásának szükségességét, de az ígéretnél egyebet nem tettek, noha azóta számos vasuti hid és számtalan vicinális vasut épült, melyek sok milliójába kerültek az államnak. Maga Baross Gábor sürgősnek mondotta az áthidalást, amit váratlan halála elodázott. A bajai áthidalásnak közgazdasági és kereskedelmi szempontból való fontosságával ezuttal nem kívánunk foglalkozni, csak röviden regisztráljuk az ez ügyben kifejtett mozgalom mai eseményeit. Említettük, hogy Baja városa m. hó 2-án tartott országos értekezlete elhatározta, hogy a Közép-Dunának Baja-Báttaszéknél leendő áthidalása és a baja-báttaszéki összekötő vasut létesítése érdekében az érdekelt megyék és városok részéről egy tekintélyes küldöttség fog a kormány tagjainál, nevezetesen Bánffy báró miniszterelnöknél és Dániel báró kereskedelmi miniszternél tisztelegni, s nekik az áthidalásra vonatkozó memorandumot átnyújtani. A küldöttség tegnapelőtt szándékozott a kormánynál tisztelegni, de a mint már jeleztük, a kormány, tekintettel a parlamenti viszonyokra, csak tegnap fogadhatta a küldöttséget. A 120 tagú küldöttség bonyhádi id. Percel Miklós, megyénk volt főispánja, a mozgalom kezdeményezője, s dr. Plósz Sándor államtitkár, Baja városának képviselőjével az élén járult a kormány elé. Ott voltak Kardos Kálmán, képviselőházi alelnök, Majorossy Imre polgármester, Trixler Károly alispán, Little József iparkamarai elnök és dr. Záray Károly titkár. A küldöttséget Bánffy báró miniszterelnök délután 4 órakor fogadta a miniszterelnöki palotában. Id. Percel Miklós hosszabb beszédben elmondta a baja-báttaszéki áthidalás történetét és annak kiváló fontosságát hangoztatva, a miniszterelnök jóakaró támogatását kérte. A miniszterelnöktől báró Dániel kereskedelmi miniszterhez ment a küldöttség. Mindkét miniszter megígérte, hogy a kérdést tanulmány tárgyává teszi. Reméljük, hogy a szépen kidolgozott memorandum a kormány elhatározását siettetni fogja.

— **(Meglőtt végrehajtó.)** A végrehajtás soha sem volt valami kedélyes funkció Takács József gyékényesi lakos pedig épenséggel nagyon megharagudott, mikor a csurgói járásbírói végrehajtó Nagy Sándor ügyvéd

társaságában látogatást tett nála, hogy a nagy-szebeni földhitelintézet követelésére lefoglalják Takács ingó és ingatlan vagyonát. Már a hivatalos eljárás alatt is békétlenkedett; mikor aztán az ügyvéd és végrehajtó a házatól eltávoloztak, megkereste a sutban tartott dupla puskát, megtöltötte vágott ólommal s kiállott lesre az utszélre, mely Gyékényesről Csurgóra vezet. Este felé járt az idő, mikor arra kocsizott hazafelé a végrehajtó és az ügyvéd; Takács célba vette őket s lőtt... Nagy Sándor ügyvédnek csak a kabátját lyukasztotta ki a lövés, Ciffray végrehajtó azonban az arcába kapott néhány ólom szilánkot, melyeket a csurgói orvos szedett ki belőle. A lövés után Takács eltűnt, de az esthomály dacára megismerték s utána küldötték a csendőröket, kik Takácsot el is fogták. Ciffray végrehajtó állapota nem veszélyes. Takács pár évvel ezelőtt még gazdag parasztagazda volt, vagyonát azonban könnyelműen elpazarolta s most a nagy-szebeni földhitelintézet követelése fejében újra kerül a birtoka; ez keserítette el Takácsot, hogy gyilkos fegyvert emeljen az ügyvéd és a végrehajtó ellen.

— **(Kizsebelt asszony.)** Kis Ferencné pellérdi lakosnő ma reggel öt forinttal a zsebében bejött Pécsre, hogy itt bevásárlásokat tegyen. Reggelire egyik kiskocsmába tért be, hol többen megfordultak, s az ő asztalánál is még két falusi asszony ült. A két asszony hamarabb eltávozott a kocsmából, mint ő s mikor fizetni akart, nem találta a pénzt sehol. Sirva-ríva kereste össze az egész kocsmát, hogy nem vesztette-e el valahol, de bizony nem találta meg. Végre is bejelenterte az esetet a rendőrségnél, a hol most azt a két ismeretlen asszonyt keresik, kik mellette ültek az asztalnál. Mert nagy a gyanu, hogy ők lopták ki a zsebéből a pénzt, azért siettek olyan hamar el a kocsmából.

— **(Kifosztott gyermek.)** A hatéves kis Szabó Mariskát iskolába küldték ma reggel a szülei a harangöntő-utcából. A leány el is ment reggel hét óra után, de úgy jó másfél óra múlva sirva tért haza. A fejéről hiányzott a jó meleg kendő, a felöltője sem volt rajta és dideregve a hidegtől, remegve a félelemtől, mondta el, a mi vele történt. Találkozott egy ismeretlen asszonnyal a pályautcán, a ki kicsalta magával a balokányi ligetbe és ott rákiáltván, hogy meg ne moccanjon, levette a fejéről a kendőt s lehúzta róla a kabátját s azzal elsietett. A kis leány ott maradt egyedül, sirva-ríva, majd futásnak eredt és futott hazáig, hol szülei meglepetve hallgatták, a mi vele történt. A gyermekfosztogató asszonyt most keresik.

— **(Furfangos cigányok.)** Furfangos módon törtek be a napokban kóbor cigányok Schwacher Ottó beremendi lakos házába, A betörés napján — ugyanis — Schwacher a délelőtti órákban családjával elutazott Villányba. Ezt meglátta egy a községben járkáló kártyavető cigányasszony, ki azonnal sietett erről a község határában tanyázó társait értesíteni. Kovács Joca és Zsámbely János cigányok elmentek Schwacherék házához és egy óvatlan pillanatban bemászva a kerítésen, elbujtak a ház padlásán. Amint esteledni kezdett, elhagyták rejtekhelyüket s a kamra és magtár ajtait feltörve, onnan nagyobb mennyiségű

zsirt, szalonnát és szappant cipeltek el. Épen a lakás ajtaját akarták feltörni, midőn Schwacherék hazajöttek. A kocsizajra figyelmeztetés lett a cigányok és még idején kereket oldottak. De nem sokáig élvezhették furfangos tolvajlásuk gyümölcsét, mert már másnap reggel elfogták az egész bandát.

— **(Megvadult lovak.)** Nagy riadalmat okozott ma reggel a Tettye-utcán két megvadult ló, mely egy kocsival száguldott lefelé a meglehetősen meredek utcáról. A kocsin ülő Kis József, keszűi fuvaros sehogysem tudta a megvadult lovakat megfékezni és minden percben annak a veszélynek volt kitéve, hogy a kocsival együtt őt magát is összetörik a vágató lovak. Szerencsére azonban nem történt semmi baleset, bár a megvadult lovak egészen az Ágoston-térig ragadták magukkal a kocsit. Ott elfogták őket, mielőtt a város népesebb belsejébe rohantak volna, a hol könnyen okozhattak volna szerencsétlenséget.

— **(Gyanus eb.)** Ma reggel a Makárdülőben egy nagy, fehér szőrű gyanus ebet láttak a járókelők, a kik félve kerülték ki az ut közepén csatangoló állatot. Egyik közülök, a kit a véletlenül nála volt éles favágó fejsze bátrabbá tett, az ebet megközelítette, de az nem várta be, hanem befutott a szőlők közé és ott eltűnt. A gyanus ebet most keresik a hegycsőszők, hogy lelőjjék, ha eléjük akad.

— **(Elopott ojtványok.)** A postavölgyben Radocsi József szőlejéből eddig még ismeretlen tettesek száz darab ojtványt elloptak. A szálló az országút mellett fekszik s a

tolvajok éjnek idején követték el a lopást, mint a nyomokból a vizsgálat megállapította, Málom felé mentek zsákmányukkal. Ugy látszik hát, hogy falusiak voltak, a kik azóta már talán el is ültették, vagy eladták a lopott ojtványokat.

— **(Kedélyeskedés revolverrel.)** Krisztián János, kis Rókus-utca 10. szám alatti lakos, jelentést tett a rendőrségnél, hogy furcsa eset történt vele tegnap. A vasut mellett dolgozott, mikor egy fiatalember, a ki ugy látszik, vasutas hivatalt visel, hozzá ment és durva hangon rávált, hogy mikép mer ott dolgozni. A megtámadott ember persze védekezett, hogy ő ott munkáját végzi, a mivel a kenyerét keresi s a mit az építető tulajdonos rá bízott, de ez mind nem elég volt a furcsaviselkedésü embernek. Előkapta ugyanis a revolverét a zsebéből és ráfogta Krisztiánra s rákiáltott:

— Hallgass kutya, mert lelőlek!

A szegény embernek mit volt mit tennie, félbehagyta a munkáját és bejött a rendőrségre, hogy a revolveres becsületsértőt bepanaszolja. A rendőrség majd átteszi az esetről felvett jegyzőkönyvet a bírósághoz, a hol kérdőre fogják vonni a revolveres kedélyeskedőt.

— **(Letartóztatott magánhivatalnok.)** Budapesten a rendőrség Pfuhl Ágoston tolnamegyei, szilasbalhási születésű 38 éves nős magánhivatalnokot, aki az upesti Könyves Tóth Zakariás kotrógyáránál mint könyvelő és pénztárnok volt alkalmazva, letartóztatta. A cég Pfuhl ellen ugyanis 1728 frt elsikkasztása

és okirathamisítás miatt panaszt tett a rendőrségnél. Pfuhl a kihallgatás alkalmával beismerte az okirathamisítást, az eltűnt pénzek elsikkasztásáról azonban nem akar tudni. Azt mondja, hogy a pénzt egy őrizetlen pillanatban a pénztárból ellopták. A hamisítást is ugy követte el, hogy különböző cégeknek régi, illetve előző évekből kelt nyugtáin az évszámot 1898-ra javította és a könyvelésnél a nyugtázott összegeket ugy szerepeltette, mintha azokat most fizette volna ki. A rendőrség folytatja ellene a vizsgálatot.

— **(Az angliai vihar.)** A legutóbbi vihar, mely az angol partokon tombolt, négy napig tartott és 28 hajót és számos lakóházat elpusztított, több helyen a kikötők rakpartjait erősen megrongálta. A vihar, mely a nyílt tengeren már pénteken este kezdődött, vasárnap orkánná nőtte ki magát és kedden érte el tetőpontját. Firth of Forthban az ott horgonyzó flotillát, mely legnagyobb részt szállító és halászhajókból állt, a vihar részben a belső kikötőbe kergette, részben a parthoz csapta. Egy orosz hajó teljesen megsemmisült és három matróza a tengerbe fult. Széttört a sziklákon egy norvég shooner is, ennek a légénysége azonban teljes számban megmenekült. Cramond és Granton közt három különböző nemzetiségű hajó merült el és a cramonti kikötő egy részét a hullámok elszakították. Newhawen-ben nemcsak hajók pusztultak el és a kikötő szenvedett kárt, de a hullámok becsapkodtak a városba is, melynek egyes részei víz alá kerültek. Hasonló szerencsétlenségek történtek Fisherovban

— Most — szolt Inez legyőzhetlen félelemtől marcangolva — most, hogy a gróf idehaza van, minden pillanatban ide jöhet . . . óh mondja, mondja, mit tehetünk?

— Jól van, siess Inez, keresd őt fel.

Ugy látszik, a duenának ehhez semmi kedve sem volt, fejét rázva, szótlanul megállt helyén.

— Jaj nekem! kiáltá a grófnő, — nem akarsz? Inez, hát azt kívánod, hogy magam menjek? Te, ki a rábeszélésben oly nagy vagy s ki annyira ért a szivek meghódításához, az utolsó pillanatban el akarsz hagyni?

— Oh, drága urnóm, — sopánkodék Inez — nem szabad megkísérlelnem. Ha látta volna, mint rontott a kaput erősen becsapva, szikrázó szemekkel s boszutól lihegve, az udvarra! Jaj! tudom Istenem, ön messzemesse elmenekülne . . . mert a halál kíséri a grótot!

— Megtagadod nekem az utolsó szolgálatot, szolt erőltlenül székébe visszahanyatoltan a grófnő; nem akarod e gondolatot megvalósítani, melyet mint tanácsadóm lelkembe öntöttél. Nem bánom! Legyen! Istennek ajánlva lelkemet, megadással tűröm majd a sors által reám mért csapást Megyek! . . .

Inez fejét a szék támlájára hajtva, csendesen zokogott. Catilina néhány pillanat mulva felemelte fejét s a mély csendet megszakítva, így szolt:

— Mit? Hogyan? Én gyáva és haládatlan? Vértő szívem, lelkiismeretem s kötelezettségérzetem, mind, mind azt parancsolja, mentsem meg pokolban járkáló kétségbeesett s elátkozott lelkét s én rettegek vissza egy nyílt vallomástól? Nem, nem, ezerszer nem!

— Maradjon, az égre kérem, ne menjen nagyságos

— Nem, nem mondom senkinek, hogy felköltöttél! Nem tudja majd senki, hogy anyám vagy . . . De eljössz megint anyácskám? Várok türelemmel, minden szomorúság nélkül . . . Nyugodtan kelhetsz utra! Kérem majd Mihály arkangyalt, hogy legyen veled!

A gyertyát kezébe véve, gyermekeivel együtt felment a lépcsőkhöz s pár perc mulva megjelent a reá türelmetlenül váró két asszony előtt.

— Jöjj Inez, siessünk haza! Klára fenn van már nyugodtan alszik. Anyámasszony, holnap reggel hivatom majd lakásomra, csak délután fogunk utazni s így még lesz elég időm, hogy fontos ügyek felől értekezzenek.

A senora meg duenája elhagyták a cselédházat s lakásuk felé siettek. Óvatosan kopogtak az ajtón, hogy Domingé által bebocsátást nyerjenek. Mindannak dacára, hogy a jeladást már többször ismételték, feleletet nem kaptak. A senora már egész testén remegni kezdett, duenája pedig az ajtón tapogatózkodott és látta, hogy ez csak meg van támasztva, de nincs bezárva.

— Semmi baj senora — mormogta Inez, Domingó valószínűleg elaludt valahol. Az ajtó nyitva, kövessen zaj nélkül, ne hogy a lépcsőn valami zajt csináljon!

Minekutána Inez a legnagyobb óvatossággal bezárta maga után a kaput, mindketten nesztelenül, a sötétben tapogatódzva felmentek a lépcsőn. Midőn előszobájukba értek, a megkönnyebbülés sóhaja rebbent el ajkukról. Itt voltak megint előszobájukban, melyet a merész vállalkozás után, minden akadály nélkül szerencsésen elértek.

A duena kinyitá urnője halószobáját, hogy ezt előre bocsássa, de már a második lépésnél, melyet urnője előre tett, fagyos, velőtrázó sikoly rebbent el ajkai-

és Musselburghban is. Az összes angol partokról számtalan hiobhir érkezett. Irország és Liverpool, valamint Dower és Ostendé közt a gőzhajókat csaknem teljesen szüneteltek. A gőzösök egy része 10—12 órai késéssel érkezett rendeltetési helyére, mások nem is folytatták az utat, hanem a legközelebbi kikötőbe menekültek.

— (**Orvosok eldorádója.**) Bagdad városa valóságos eldorádó képzett európai orvosok részére, mert 130.000 lelket számláló lakossága és egészségtelen éghajlati viszonyai dacára mindössze három tudományosan képzett európai orvos van ott. Természetesen ezeknek annyi a dolguk, hogy hivatásuknak csak részben tudnak megfelelni. A többi ottlevő polgári és katona orvos nem igen tanult európai egyetemeken, sőt többnyire még a török állami vizsgát sem tették le. Nem is igen bizik bennük a lakosság és minden komolyabb megbetegedésnél a három európai orvost hívja segítségül. Azonkívül Bagdad pompás terrenum a tudományos kutatások részére is, mert állandó fészke több, még ki nem kutatott fertőző betegségnek, u. m. az ugynevezett bagdadi mirigykórnak, a tifuszos mocsárláznak stb. Tehát orvos urak: föl Bagdadba!

— (**A feledékeny.**) Igen érdekes jelenet játszódott le ma délelőtt *Selényi* Antal ügyeletes rendőrbiztos hivatali szobájában. Feljelentés folytán a rendőrbiztos egy helybeli iparoslegényt citáltatott maga elé. A nationálék bemondása közben a rendőrbiztos megette a szokásos kérdést:

— Volt már büntetve?

A felcitált iparoslegény erre szinte haraggal méltatlankodott:

— Ugyan hogy tételezhet fel ilyet rólam biztos ur!

De a rendőrbiztos, az ő ismert éleslátásával mindjárt észre vette, hogy »kutyá van a kertben« s kutatni kezdett a rovott multu egyének fekete könyvében. Nem sokáig kellett keresnie. Mindjárt az elsők között megtalálta a fent tisztelt ur nevét s rögtön rá is olvasta a bámuló méltatlankodóra a szententiát:

— Három évvel ezelőtt lopásért két hónapot ült. Bal karja taetovirozva van! — mire az érzékeny lelkű ifju halkán válaszolt:

— Lehet kérem. Már nem emlékszem!

S így nyugodtan el kellett szenvednie a feledékeny fiatalembernek, hogy a jegyzőkönyvbe többek között felvegyék azt a csunya szót is: »büntetve.«

Pécs szab. kir. város

### meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 26. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 67.2 mm. (emelk.)

Hőmérsék = 10 °C

» maximuma : 15.0 °C

» minimuma : 10.8 °C

Párányomás : 9.0 mm.

Relatív nedvesség : 96%

Felhőzet : 10°

Szélirány s erő : S W 1.

Csapadék 24 órai : nyomokban köd.

Száraz, borult.

Dr. Czízer.

## Művészet, irodalom.

○ **Bőregér.** Kétszeri műsorváltozás után került színre tegnap este csekély számú közönség előtt Strausznak ez az örökké ifju operetteje. Az előadás eléggé jó volt. Dicséret érdemelnek *Csik Irén*, ki gyönyörű énekével nem egyszer tapsra ragadta a közönséget, *Szekula Sárka*, kinél alig láttunk még kedvesebb Adélt. Orlovsky herceg szerepében *Lipcei Józsa* aratott zajos tapsokat, kedves, pajzán játékaival. *Bérci*, a börtönőr, *Andorffy*, a fogházigazgató szerepében kacagtatta a közönséget, míg *Hunyady Eisenstein* szerepét játszotta a közönség nagy tetszése mellett. Kisebbség nagyobb szerepeikben a többi szereplők is jók voltak. A rendezés — melyért Andorffyt illeti a dicséret — kifogástalan volt. (K.)

## Törvénykezés.

§ **Elsikkasztott bútorok.** *Gungl Péter* pécsi lakosnak még 1896. szeptember 16-án lefoglalták a bútorait *Spitzer Sándor* helybeli lakos javára, 146 frt tőke és járulékaik erejéig. Midőn folyó év elején a lefoglalt ingóságokat el akarták árvereztetni, kitűnt, hogy a lefoglalt bútorokból körülbelül 80 forint értékű hiányzik. Ezért *Spitzer* sikkasztás miatt vádat emelt *Gungl* ellen. Ma volt ez ügyben a pécsi kir. törvényszéknél a végtárgyalás, melynek során a törvényszék *Gungl Péter*t a sikkasztás vétségében vétkesnek mondotta ki és egy napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **A mulatság vége.** *Dunaszekcsőn* f. évi március 31-én két községbeli legény *Csiszár Balogh György* és *Schmiedt Ádám*, *Kopári Lajos* korcsmájában vidáman boroztak. Midőn fizetésre került a sor *Csiszár* állítólag egy forintot adott a korcsmárosnak, ki azonban azt mondta, hogy *Csiszár* csak egy koronát adott. E fölött azután összeszólalkoztak s

ról s füle tövéig elsápadva a földre esett. Sápadtan s mint a nyárfa levele remegve állt *Inez* urnője előtt s nem mert feléje lehajolni; a halálra ijedt asszony a szoba mélyébe tekintett s egy iszonyu alakot pillantott meg a gyertya lobogó fényében. . . A grófnő ágyán, mindkét kezében felhuzott fegyverrel, mint egy megsebzett oroszán ült *D'Almata* gróf. Parázsló szemét a senorára függeszté, pár pillanatig keserű mosoly játszadozott ajakán s aztán felkelt, jobb kezében lévő pisztolyát szerencsétlen feleségének irányozta. . . de egyszerre, mint egy titkos gondolattól fogva tartva, kétségbeesett, iszonyu kiáltást hallatott, karja, melyben a gyilkoló fegyver volt, erőtlennül alá hanyatlott, mint valaki, ki a gyilkolás pusztá gondolatától megijed, vagy ki saját örjögése elől menekülni akar. Iszonyu átkot szórt még az összezuzott *Inez* fejére s eltűnt a sötét lépcsőzeten. *Inez* leborult urnőjéhez s könyeivel áztatá azt, a jó teremtés, arról a veszélyről, mely őt környezé, immár megfélekedezett, csak hogy urnője sorsa felett gondolkozzék.

## VI.

A grófnő egyedül ült szobájában. Feje a szék támlájára esett vissza; haja kuszáltan omlott vállaira, ruhái gyűröttek és rendetlenek valának. Iszonyu csend környezte őt: halottnak látszott, ki hirtelen halállal mult ki. Csendesen, de lázasan pihegő keble azonban még életet áruelt el. Kimondhatatlan kinok gyötörtek.

Egy ajtó becsapása megreszkedtetette; bágyadtan emelé fel fejét hallgatódzásra, de ép oly hamar vissza is hanyatlott.

Gyorsan, de halk lépéssel jött duenája a szobába s urnője karját megfogva, örömtől eltelve így szólt:

— Ó senora, adjunk halát Istennek, ép most tért vissza a gróf.

*Inez* e kijelentése annyi erőt kölcsönzött a grófnőnek, hogy felemelkedhetett s kezeit ég felé emelve, hálatelt szívvvel így imádkozott:

— Hála tenéked, ó Istenem! Oltalmazd gyermekeimet, ártatlan gyermekeimet ó Uram! Nem bánom, haljak meg én, mint bűnbánó. . . de őt! Őt a jót, kinek életét én mérgeztem meg. . . ó köszönet, köszönet, hogy őt visszatartottad! Angyalod kiirtotta ezt az iszonyu gondolatot szívedből; nem akartad óh Atyám, hogy szolgálodat gyilkolás terhelje! Áldott legyen, áldott a Te neved!

a szóváltásból csakhamar tettelegesség lett, olyannyira, hogy a korcsmáros rendőrért küldeni volt kénytelen. Mire azonban a rendőr odaért, a mulatózók megszöktek. Csak a vendégek távozta után vette észre a korcsmáros, hogy az asztalon volt poharak közül kettő hiányzik, melyeket csakis Schmiedték vihettek el. A rendőr utána ment Schmiedtéknek s megállította őket, ruháikat megmotozta. Schmidt Ádámnál nem talált semmit, azonban Csiszár Balogh György zsebeiből előkerültek a hiányzó poharak. E fölött Schmiedt borzasztó dühre gerjedt s felbuzgatta társát, hogy menjenek vissza a korcsmába s verjék agyon Kopárit, a korcsmáros. Vissza is mentek, az ajtóban azonban az időközben visszatért rendőr állott eléjük, kinek Csiszár bicskáját nyeléig döfte a vállába. A rendőr önvédelemből kardot rántott s egy csapással harcfejtelené tette a késelő embert. A pécsi kir. törvényszék ma itélkezett ebben az ügyben s Csiszár Balogh Györgyöt a lopás és súlyos testisértés vétségében vétkesnek mondván ki, hat hónapi fogházra és 10 forint pénzbüntetésre ítélte. Schmiedt Ádámot — ki felbuzgással volt vádolva — felmentette. Ugy a vádlott, mint a kir. ügyész megnyugodott az ítéletben.

§ **A megvert békitő.** Már számos tény bizonyítja, hogy rendszeren az szokta a legtöbb verést kapni, ki veszekedéseknél a békitő szerepére vállalkozik. Így történt f. é. február hó 15-én is Duna-Szekcsón, a hol Pánki József és Csorba György ottani népzeneészek egy lakodalomról hazatérve berugott állapotban bementek a helység korcsmájába. A korcsmában egyedül pálinkázott Mikli Mátyás, a kit a két becsipett muzsikuszó nélkül megtámadott. Földre teperték és ütlegelni kezdték, míg Miklinek sikerült egy szobába menekülni s az ajtót magára zárni. A verekedés közben bejött Sárközi István is a korcsmába, ki látva a dulakodást, Mikli segítségére sietett. Ekkor meg a verekedő muzsikuszók Sárkózit támadták meg s földre teperve fojtogatni kezdték, míg nem a lármára a korcsmáros és néhány ember szétválasztotta a dulakodókat. Sárközi István a felvetett látélet alapján megtámadói ellen fenytő panaszt emelt, melyben ma volt a pécsi kir. törvényszék előtt a végtárgyalás. A törvényszék Pánki Józsefet és Csorba Györgyöt súlyos testi sértés vétsége miatt egyenként hat heti fogházra és öt forint pénzbírságra ítélte. Pánki megnyugodott az ítéletben, míg Csorba felebbezését jelentette be. A kir. ügyész pedig mindkét vádlott terhére felebbezett.

§ **Megszűnt sajtóper.** Megirtuk a múlt héten, hogy a pécsi kir. törvényszék, mint sajtóbírószág az Adler Nep. János szegzárdi lakos által Geiger Gyula szegzárdi ügyvéd ellen indított sajtóperben az esküdszéki tárgyalást folyó hó 29-ére kitűzte. Ebben a perben a felek által közösen aláírt kérvény érkezett ma a kir. törvényszékhez, a melyben a további eljárást megszüntetni kérik. A szombatra kitűzött esküdszéki tárgyalás ennek következtében nem fog megtartatni.

## Közgazdaság.

□ **A hitelszövetkezetek.** Somogyvármegyében folyton szaporodnak a hitelszövetkezetek; már több, mint harminc községben van hitelszövetkezet, melyek legtöbbször gróf Széchenyi Imre és Ceglédy biztos buzgóságából jöttek létre. Legutóbb Jádán alapítottak hitelszövetkezetet, melyek — úgy látszik — nagyon beváltják a hozzájuk fűzött reményeket s mig egyrészt a népet takarékosagra ösztönzik, másfelől alkalmas módon elégitik ki a falusi hiteligényeket. Csak hogy buzgó és szigorú felügyeletet igényelnek, mert itt-ott oly üzletekbe is hajlandók a pénzügyi dolgokban kellőleg nem jártas igazgatóságok belemenni,

melyek a szövetkezet erejét meghaladják. Ez történt Kadarkuton is, hol a szövetkezet igazgatósága egy birtokparcellázás finanszírozásába ment bele, mi a szövetkezetnek jelentékeny veszteséget okozott. Az ily könnyelműség a hitelszövetkezeteket a közönség előtt nagyon diszkreditálja.

□ **Tejszövetkezet.** Mosdóson és vidékén, Mosdós székhelyvel az érdekelt gazdák tejszövetkezetet alapítottak, melynek elnökségét Pallavicini Örgörné vállalta el.

□ **Szőlősgazdák figyelmébe.** A pécsi bizományi szénkénegraktár kezelősege ezzel köztudomásra hozza, hogy az őszi szénkénegezésre előjegyzett szőlősgazdák nagyrésze szénkének szükségletüket a mai napig el nem vitték, s mert a mai napon egy vagon 7731 kiló szénkének Zalánról érkezett, úgy bárki, tekintet nélkül arra, hogy elő lett-e jegyezve, vagy sem, szénkének kaphat az őszi szénkénegezésre.

□ **Megszűnt állatjárványok.** Megyénk Karancs községében a sertések között uralgott sertésvész, — Szágy községben pedig a sertésorbánc megszűnt. Ennélfogva a zárlat alól nevezett községek alispáni rendelettel feloldattak.

## Országgyűlés.

**A képviselőház ülése október hó 26-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés előtt a folyosón az a hír terjedt el, hogy a király felhatalmazta Bánffy miniszterelnököt, hogy Rakovszkyt, Ivánkát és Sággy Gyulát a tegnapi zárt ülésen mondottakért provokálhassa.

Az ülésen Szilágyi Dezső elnökölt s az egész ülést Várossy Gyula beszélt ki, felsorolva a Bánffy-kormány hosszú bűnlajstromát s délutáni 1/2 2-kor azzal a kijelentéssel fejezte be beszédét, hogy az ellenzék minden lehető el fog követni ennek a kormánynak a megbuktatására.

Polónyi Géza interpellálta még a miniszterelnököt, hogy van-e tudomása róla, miszerint a Modrus-Fiume megyében fekvő Terzattóban a horvát jogpárt képviselői az osztrák Reichsrath szlovén képviselőivel közösen gyűléseztek, hogy a nem létező horvát államjog védelme alatt a Szent István koronájához tartozó területnek elszakítására politikai szövetséget alkossanak.

Az interpelláció kiadatott a miniszterelnöknek s ezzel az ülés véget ért.

## TÁVIRATOK.

— **A pestis Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pecha ápolónő állapota változatlanul kedvezőtlen. A Ferenc-József kórházból érkező hírek megnyugtatók. Vilfrida nővér és Goesch cselédleány, ugyszintén a megfigyelés alatt álló többi személy jól érzi magát.

Poeb dr., kinek segítségére ma reggel kirendelték Knöpfelmacher dr. önként jelentkezett orvost, szintén jól van.

— **A francia kormány bukása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A francia kamara tegnapi ülésén Chanoine hadügyminiszter lemondott állásáról, mire a kamara többsége bizalmatlanságot szavazott a Brisson-kormánynak. Erre az egész kabinet beadta lemondását s ezt Faure elnök elfogadta.

A mérsékelt konzervatív lapok elismerik, hogy Chanoine tábornok nem járt el a parlamentarizmus szabályai szerint, a mikor a kamarában jelentette be lemondását, de a lemondást helyeslik, mert nem maradhatott meg olyan kabinetben, amely abban látszott örömet lelteni, hogy a hadsereget a nemzetközi revizionisták érdekében dezorganizálja. A mérsékelt az azt mondják, hogy a tegnapi napon valóra váltak reményeik.

A radikális revizionista lapok kikelnek a katonai összeesküvés ellen s azt mondják, hogy a jövő kormány állandóságát csak az összes republikánusok egyesítése biztosíthatja.

A „Petit Journal“ egyik szerkesztőjének azt mondta Chanoine tábornok, hogy azért mondott le, mert közte és a kormányelnök között a Piquard-ügyben nézeteltérés merült föl. Chanoine kijelentette továbbá, hogy a hadsereg ellen támadó lapok üldözését azért nem kérte, mert a törvényben foglalt büntető rendelkezéseket nem tartja elégségeseknek.

A „Figaro“ szerint Faure Sarrient és Brisson fogadva, kijelentette nekik, hogy Chanoine inkorrektül járt el és úgy viselkedett, mintha kivüle állna minden szabálynak és szokásnak.

## Szerkesztői üzenet.

Ott alant. Csak címet adtunk neki mást. Legyen szerencsénk minél gyakrabban, ha a többi is ilyen jó.

Nyilt-tér.\*)

# Dr. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista  
uj takarékpénztári palota.  
Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő  
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC  
TAIZS JÓZSEF  
kiadó.

## Hirdetések.

Hat métermázsas  
vegyes asztali szőlő,  
á 50 kr. — Két mm.  
pécsi szagos szőlő,  
á 60 kr. — Kilónként eladó Németh  
József ügyvédnél Pécsen, Apáca-  
utca 6. sz. alatt. A szőlő napon-  
ként délután két órakor szolgáltat ki  
a vevőknek.

11636. sz.  
tlkv. 1898.

## Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Matzekó Ferenc garéi lakos végrehajthatónak, Sütő Katalin férj. Bernáth Mártonné végrehajtást szenvedő ellen 48 frt 18 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Görcsöny község határaitban fekvő, a görcsönyi 117. sz. betétben felvett I. 237. hrsz. 36. sz. háznak, a 238. hrsz. kertnek, az 1643. hrsz. szőlőnek Sütő Katalint illető fele részére 264 frt; — a görcsönyi 130. sz. betétben felvett I. 1727 és 1729. hrsz. szőlőre a végreh. törvény 156. §-a alapján egészben 22 frt; — a † i. rsz. 1731. hrsz. szőlőre a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 64 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi november hó 17-ik napján d. e. 9 órakor Görcsöny község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 26 frt 40 krt, 2 forint 20 krt, 6 forint 40 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi auguszt. hó 26. napján. A kir. törvszék tlkvi hatósága.

**Finkey Pál**  
kir. tszéki bíró.

11945. sz.  
tlkv. 1898.

## Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Göre József (bodonyi) arányosi lakos végrehajthatónak, Unger Margit arányosi lakos végrehajtást szenvedő ellen 39 forint 15 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Arányos község határaitban fekvő, az arányosi 67. sz. betétben felvett, I. 838/1. hrsz. szőlőre 308 frt, és ugyanottani betétben felvett I. 839/1. hrsz. szántóra 78 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi december hó 17-ik napján d. e. 9 órakor Arányos község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 30 frt 80 krt és 7 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. év LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi szept. hó 2. napján. A kir. törvszék tlkvi hatósága.

**Bogyay Pongrác**  
kir. trvszéki bíró

Allandó nagy

# Butor-kiállítás

Pécsett, Király-utcza és Széchenyi-tér sarkán  
a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból

**Ebédlők**

**Hálósobák**

**Uri szoba**

**Salon és**

**Boudoir berendezések.**

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

**Rendkívüli olcsó árak.**

Ugyszintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu

**kerékpárok (bicykli)**

raktára.

**FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER**

nagy-kanizsai villamos üzemü butor gyárának raktárában.

10051. szám.  
1898.

## HIRDETMÉNY.

A pécsvárad kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság 1898. évi október hó 9-én 10051. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **Hidas, Zsibrik és Ófalu** községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszini eljárás a nevezett Hidas községekben **1898. évi november hó 21-én** fog kezdődni, Zsibrik s Ófaluban folytattni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutatassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Pécsváradon, 1898. évi október hó 11-én.

**Sler János**  
betétszerkesztő

**dr. Luchkovicz Gábor**  
kir. albíró